

Avuç İçi Çocukluğum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Eylül 2016

Muteber bir imin saklı tınısında raks eden
Nida yüklü söyleyiş belki de belirsizliğin gıyabında,
Tefekkür yüklü bir şarkıda dağılmışlığın sancısı.
Dağınık akıl, dağınık ikrar;
Tümden üreyen batıl hezeyan yine sensizliğin acısı...

Fitratına yükledikçe gizemi,
Saçlarının hangi perçeminde saklansam,
Üstelik geri dönmeyeceğini bile bile,
Susmalara teslim olmuşken
Hilkat garibesi bir imde
Terk edilmişliğin aykırı cübbesine sığdırdığım
Onca gölgeden çıkıp da yola,
Sonsuzluğu pelesenk yapmışken anlamsızlığıma.

Anlık belki de ömürlük;
Sondan ibaret bir hikâyede
Üstümü örten kefenden sızan sıcakkanı
Yine sensizliğin hezimetini.
Kan kırmızı evrenden mütevellit olmasa keşke
Yıkılıp giden dirayete zincirlediğim yürek yarası;
Kırık gölgelere sığınmasak da duyumsasak cesareti
Ve kiblesinde aşkın en dokunaklı şarkıya nazire eden
Gamlı bir notayı buyur etsek hazanın yılgın sesine.

Adsız mekânların adı saklı hezeyanları var,
Irgat düşlerin sahihsizliğinden ibaret
Bakir sevinçleri.
Gök kubbenin sağanak bellediği rahmette gizli aslında
Varlıksızlığın ihaneti
Ve buğulu gözlerinde sevdanın,
Bir kıvancın eşliğinde,
Dökümlü bir aşka nazire eden aşk meleği belki de

Hezimete uğramanın verdiği tedirginlikle
Peyda olan nahoş bir sancıda
Evrilmişliğin sonunda meyleden o iç sese
Yüklediği densiz bir tefrikada.

Sözsüz kıvılcımların endamında nükseden
Yangının boyutsuzluğu kadar akla zarar
Ve gönülsüzlüğün ibaresinde
Mazbut bir nota:
Kayıp bir gam'dan çıkıp ta yola
Zaruri bir teselliyi mahrem kılan
Rencide edici bir edimde
Sancılanan en asil güfte.
Görmezliğimi ihlal eden dokunuşlarda
Bir sızıya denk düşen
Hangi akli evvel ibare ise
Resmettiğim çakıl taşları kadar yakıcı ve tümseklerde
Savrulmuşken doya doya...

Avuç içi çocukluğum:
Sakil bir gölgede yitip gitmenin de ötesinde
Cengâver bir eda asılsızlığın nidası:
Buyur etmek ölesiye
Saklı huzurun vermediğim selası.
Gönülsüz kıblesinde doğurgan nefreti buyur eden
Şeytandan hatıra
Varlıksızlığı şu münafıkların
En tekil ihanet.

Yine aşka meyletmiş o ruhani fırtınada
Ermek olsa da kerameti
Yoksunluğun hicap yüklü yakarışında gizli
Bir nakarat:
Sevmelere hibeli yüreğin tekerinde
Saklı o dingin rehavet
Ve meftun sancılarının bitiminde
Erip ereceğim hidayet.

Bağlamından çıktım yola,

